

VRS fick en ny underavdelning i Oskarshamn

Så samlades vi då i Oskarshamn för en avslutande höstträff efter en helt fantastisk säsong. Maken till väder får vi nog aldrig uppleva igen.

Lördagen började med besök på Döderhultsmuseet och Sjöfartsmuseet innan vi intog en sen lunch på Lilla Frej Restaurang, varefter vi slog oss ned för den sedvanliga Wiskyn, där Hasse Svensson redogjorde för det senaste styrelsemötet och de nya dekaler som styrelsen fattat beslut om att ta fram. Därefter var det ett väldigt spring till bubbelpoolen o bastun. Vi bodde bra, vilket framgår av bilderna.

Oskarshamns-träffen uppstod spontant på Delphi. Under resans gång började det hagla av inlägg på latin. Rahm var ofin nog att avsluta sin intresseanmälan med Tandem musca cacavit. Under träffen meddelade han att detta kunde översättas med "äntligen sket flugan" och användes när saker som suttit långt inne äntligen började röra på sig. Många krokade på latinet och ville briljera med sina kunskaper. Den starkast drivande kraften var Ace. Det slutade med att undertecknad undrade om VRS-medlemmarna inte kunde svenska och bara hade gått i skola i Vatikanen.

Före middagen tog Rahm upp den här tråden och påstod att han i samarbete med Påven etablerat en underavdelning till Vulcan Riders Sweden, nämligen Vulcan Riders Vatikanen! Rahm menade att vi behövde stark stödjepunkt i Italien under den europatour som Kennryds planerar inför nästa säsong. Ingen trodde honom, men som bevis medförde han ett diplom där Påven, djupt imponerad av Ackes vittomfattande kunskaper i det latinska språket, skapade en ny lärostol under Vulcan Riders Vatikanen - a subdivision of Vulcan Riders Sweden! Sagde Ace utnämndes till hedersdoktor i det enda sanna MC-språket. Devisen för Ackes doktorat var VENI, BIBI, CECIDI, vilket denne snabbt översatte till Jag kom, Jag söp, Jag segnade. Nu gjorde han inte det utan höll sig på benen hela kvällen.

Generösa rum...
... Med egen bar!!!

Jag kom, Jag söp, Jag segnade.

Middag åt vi..God var den. Sent blev det. Söndagen blev tung.

Min fundering är denna. Varför fixar inte fler medlemmar sådana här små, spontana och opretentiösa träffar runt om i landet? Det behöver varken bli dyrt eller märkvärdigt. Sverige är fullt av hotell, stugbyar, scoutgårdar och värdshus som skulle vara jättegglada åt att få gäster under lågsäsong. Fick till exempel Rahm nys om att någon ordnade en träff på ett vandrarhem med egen matlagning skulle han antagligen stå först i kön, fullt kockutrustad och beredd att hjälpa till i köket. (även jag kan tänka mig vara kökshjälp!!)

En tanke bara. Hälsningar

Stefan Sandvall
RA östra Småland